

มะหาด

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Lepisanthes rubiginosa* (Roxb.) Leenh.

ชื่อพื้นเมือง สีหวด (นครราชสีมา); กะช้า, กำช้า, มะหาด (ภาคกลาง); กำจำ (ภาคใต้); ชันรู, มะหาดบาท, มะหาดลิง (ภาคตะวันออกเฉียงใต้); ชำ (ทั่วไป); น้ำชำ, มะจำ (ภาคใต้); มะหาดป่า, หวดคา (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); สีฮกน้อย, หวดลาว (ภาคเหนือ); หวดฆ่า (อุตรธานี)

ชื่อวงศ์ SAPINDACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น มะหาดเป็นไม้พุ่มหรือไม้ต้น สูงถึง 15 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาล แตกเป็นร่องตามยาวของลำต้น กิ่งก้านมีขนละเอียด

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกปลายคี่ เรียงเวียนสลับ ใบย่อยรูปรีถึงรูปใบหอก ปลายใบมนถึงแหลม ผิวใบมีขนนุ่มปกคลุมทั้งสองด้าน

ดอก ดอกเป็นช่อ ออกที่ปลายกิ่ง ดอกย่อยขนาดเล็ก กลีบดอกสีขาว ก้านดอกมีขนสีน้ำตาลอ่อน ออกดอกเดือนมกราคม – มีนาคม

ผล ผลรูปไข่ ผลอ่อนสีเขียวมีขนปกคลุม ผลแก่สีแดง เมื่อสุกสีม่วงดำ หนึ่งผลมี 1 เมล็ด รูปทรงรีแกมขอบขนาน ออกผลเดือนเมษายน – มิถุนายน

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง และป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก เนื้อหุ้มเมล็ดรับประทานได้

รส หวาน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด